

Joels bok och den laodiceiska sjundedagsadventistkyrkan – nummer tolv

Jeff Pippenger

2025-12-17

Talet tolv

Min önskan är att framlägga Joels profetiska vittnesbörd på ett sådant sätt att Joels vittnesbörd kan kännas igen i det som Petrus sade och gjorde på pingsten. Jag är övertygad om att Bibeln är tydlig beträffande vad Petrus gjorde och sade på pingsten, men jag söker förstå vad Petrus profetiskt förebildade i historien om det sena regnet, när han framställde pingstens budskap såsom en uppfyllelse av Joels bok.

Petrus är en symbol för Guds kvarlevande folk och framställs inte endast vid pingsten, utan också i Caesarea Filippi i Matteus 16. Caesarea Filippi återfinns i verserna tretton till femton i Daniel elva, tre verser som framställer en strid som först uppfylldes under den historiska period då Caesarea Filippi bar namnet Panium. Verserna tretton till femton föregår vers sexton, som identifierar söndagslagen i Förenta staterna. Vers tio identifierar Sovjetunionens sammanbrott år 1989. Verserna tio till sexton i Daniel elva representerar tiden från 1989 fram till söndagslagen, och den perioden är den ”dolda historien” i vers fyrtio i samma kapitel.

Den Dolda Historien i FETSTIL

1798

Och vid ändens tid skall kungen i söder stöta mot honom:

1989

Men hans söner skall väckas upp och samla en mängd stora stridskrafter; och kungen i norr skall komma emot honom såsom en virvelstorm, med vagnar och ryttare och med många skepp; och han skall tränga in i länderna och översvämma dem och fara fram. Och en skall sannerligen komma och översvämma och tränga igenom; därefter skall han återvända och väckas upp, ända till hans fäste.

2014 slaget vid Rafia

Och kungen i söder skall gripas av vrede och dra ut och strida mot honom, nämligen mot kungen i norr; och han skall uppbåda en stor skara, men skaran skall ges i hans hand. Och när han har fört bort skaran, skall hans hjärta upphöja sig; och han skall slå ned många tiotusenden, men därigenom skall han inte bli stärkt.

Slaget vid Panium (Caesarea Filippi)

Ty kungen i norr skall återvända och uppställa en skara större än den förra, och efter någon tid skall han sannerligen komma med en stor här och med stora rikedomar.

Och i de tiderna skall många resa sig mot kungen i söder; också våldsmännen bland ditt folk skall upphöja sig för att fullborda synen, men de skall falla.

Då skall kungen i norr komma och kasta upp en belägringsvall och inta de starkast befästa städerna; och söderns härar skall inte kunna stå emot, inte heller hans utvalda folk, och det skall inte finnas någon kraft att göra motstånd.

Söndagslagen i USA

Men den som kommer emot honom skall göra efter sin egen vilja, och ”ingen skall kunna bestå” inför honom; och ”han skall stå” i det härliga landet, vilket genom hans hand skall förtäras. Han skall också tränga in i det härliga landet, och många länder skall störtas; men dessa skall undkomma ur hans hand, nämligen Edom och Moab och de förnämsta av Ammons barn. Han skall också räcka ut sin hand mot länderna, och Egyptens land skall inte undkomma. Daniel 11:40, 10–16, 41, 42.

När Petrus profetiskt befinner sig i Caesarea Filippi (Panium), och pingsten är tiden för det sena regnet, placerar detta honom i den ”dolda historien” i vers fyrtio. Jag avser att behandla det nuvarande ukrainska kriget, som framställs i vers elva i kapitel elva, och det kommande kriget vid Panium i verserna tretton till femton, vilket leder till det tredje världskriget, vilka utgör de yttre händelserna mellan 1989 och söndagslagen; men vi identifierar för närvarande den tredje ängels historia från den 22 oktober 1844 fram till bildandet av en laglig kyrka år 1863.

Linjen illustrerar den tredje ängels ankomst den 11/9 (1844) fram till söndagslagen (1863). Söndagslagen förebildades genom emancipationsproklamationen, som tillkännagav frihet, och därigenom förebildade den söndagslagen, då friheten tas bort. Frihet proklamerad av den förste republikanske presidenten, som förebildar den frihet som tas bort av den siste republikanske presidenten — vilken enligt profetian är bestämd att bli en diktator vid söndagslagen.

”När vår nation så skall avsvärja sig sitt styrelseskicks principer att den stiftar en söndagslag, kommer protestantismen genom denna handling att slå sig samman med påvedömet; det kommer inte att vara något annat än att ge liv åt det tyranni som länge ivrigt har spejat efter sitt tillfälle att åter bryta fram i aktiv despoti.” Testimonies, band 5, s. 711.

År 742 f.Kr. var alfahistorien som inledde tidprofetiorna i Jesaja 7:8, vilka nådde sin omegauppfyllelse år 1863. År 742 gick Ahas, kung över det södra riket Juda, in i ett inbördeskrig mot de tio nordliga stammar som utgjorde det norra riket. Historien år 742 f.Kr. framställdes i Juda, Skrifternas bokstavliga härliga land, som beboddes av bokstavliga judar och i texten representerades av den ogudaktige och dåraktige kungen Ahas—och därmed förebildade den omegahistorien år 1863. Omegahistorien år 1863 uppfylls inom den period då Förenta staterna regerar som jorddjuret, det sjätte riket i Bibelns profetia. Förenta staterna är det andliga härliga landet, bestående av protestantisk kristenhet, som bibliskt sett utgör andliga judar. Inbördeskriget mellan nord och syd år 742 f.Kr. i alfahistorien illustrerade inbördeskriget mellan nord och syd i

omegahistorien år 1863. Tillsammans illustrerar dessa två vittnen den yttre historien som leder fram till söndagslagen, då det andliga härliga landet återigen kommer att delas i två klasser.

År 742 f.Kr. representerade den nordliga makten en allians mellan Israels tio nordliga stammar och Syrien och utgjorde därmed en förebild för en allians med en yttre makt, såsom uppfylldes när stöd från det slaverivänliga påvedömet gavs åt de slaverivänliga sydstaterna under inbördeskriget. Syriens yttre bundsförvant år 742 f.Kr., och påvedömet yttre bundsförvant under inbördeskriget, identifierar världsglobalisternas allians med de globalistiska demokraterna i deras krigföring mot MAGA-ismen, en krigföring som började år 2015 när den fjärde och rikaste presidenten trädde fram och därigenom satte hela Greklands rike i rörelse enligt Daniel 11:2. Detta uppväckande identifierar hedningarnas uppvaknande i Joels bok. "Grekland" och "hedningar" är symboler för drakmakten som leder världen till Harmageddon i allians med vilddjuret och den falske profeten.

År 2015 väcktes hedningarna till den profetiska kallelsen till Joels Joshafats dal, som han också kallade Domens dal. År 2015 tillkännagav Donald Trump sin kandidatur till presidentämbetet och satte därmed det globalistiska imperiet, framställt som Grekland, i rörelse, och hedningarna började sin marsch mot Harmagedon, endast ett år efter början av det ukrainska kriget, i uppfyllelse av vers elva i Daniel elva.

Inbördeskrigen år 742 f.Kr. och 1863 identifierar söndagslagens historia, vilken markerar slutet på det sjätte riket i Bibelns profetia. Detta sjätte rike började med revolutionskriget, så slutet på det sjätte riket vid söndagslagen identifierar upprepningen av revolutionskriget, just vid den tid då inbördeskriget äger rum. Definitionen av och benämningen på antingen ett inbördeskrig eller ett revolutionskrig grundar sig på perspektiv. Vad demokraterna nu gör genom rättslig krigföring, förskingring, bedrägeri, illegal invandring och propaganda kallar de en färgrevolution, men de själar som motsätter sig deras globalistiska manövrer betraktar just samma verksamheter som anstiftan till "civil" oro. Är Antifa en brottsling eller en hjälte?

De två historiska krigen representerar ett enda splittrande krig som utspelar sig i den siste republikanske presidentens historia. Liksom den förste republikanske presidenten kommer kriget att vinnas av den siste republikanske presidenten, som också förebildades av den förste presidenten, vilken även var segrare i revolutionskriget. MAGA-revolutionen frambringar, enligt demokraterna, den nuvarande "civila oron". Beroende på din personliga politiska övertygelse är det nuvarande kriget antingen ett revolutionskrig eller ett inbördeskrig. Profetiskt är det bådadera.

1863 representerar söndagslagen, och detsamma gör 1844, då den tredje ängeln anlände med budskapet om söndagslagen. Tidsperioden från 1844 till 1863 bär söndagslagens signatur från början till slut. År 1846 utmärkte de vitas äktenskap, sabbatens hållande och namnbytet från Harmen till White att det äktenskap som ingåtts den 22 oktober 1844 hade fullbordats, och detta fullbordande markerade början på den tredje ängels prövningsprocess, alldeles som det trefaldiga sabbatsprovet med mannat markerade början på de tio prövningarna efter Röda havets dop.

Mannat var det första provet och representerade det tionde provet vid Kadesh, ty båda representerar den tredje ängels budskap och därmed söndagslagen.

”Varje vecka under sin långa vistelse i öknen bevittnade israeliterna ett trefaldigt under, avsett att inpränta sabbatens helighet i deras sinnen: en dubbel mängd manna föll på den sjätte dagen, ingen på den sjunde, och den del som behövdes för sabbaten bevarades frisk och ren, medan den, om något sparades över vid någon annan tid, blev otjänlig till bruk.” Patriarker och profeter, s. 296.

Det första av tio prov var ”mannaprovet”, vilket representerar det trefaldiga budskapet från de tre änglarna i Uppenbarelseboken fjorton. Liksom med mannat representerar änglarna den trefaldiga varningen mot tillbedjan på veckans första dag. Det trefaldiga mannamiraklet var ”avsett att inpränta sabbatens helgd i deras sinnen”, vilket naturligtvis är den tredje ängels avsikt. Det första av de tre mirakler som representeras genom mannat innebar att ”äta” det himmelska brödet, och ”ätandet” är en alfa-symbol för den sena regnets period. Det andra miraklet representerar den andra ängels budskap, där inspirationen ”fördubblar” ord och fraser för att utmärka den period som representeras av Babylons två fall, ty Babylon är fallet, är fallet. Det andra miraklet var ”fördubblingen” av mängden manna på den sjätte dagen. Det tredje miraklet var bevarandet av brödet för sjundedagssabbaten.

Såsom en förebild för de tre änglarna är mannat den första ängeln och måste därför omfatta hela berättelsen, vilken i Uppenbarelseboken fjorton är berättelsen om alla de tre änglarna. Den första ängeln är en fraktal av alla de tre änglarnas budskap. En fraktal är en komplex geometrisk form som kan delas upp i delar, vilka var och en är en förminskad avbild av helheten. Denna egenskap kallas självlikhet. Fraktaler har ofta intrikata detaljer oavsett hur mycket man förstorar dem. Fraktaler förekommer inom matematiken, biologin, fysiken, geologin, kemin, astronomin, ingenjörsvetenskapen och många andra kunskapsområden.

De tre änglarnas ”trestegsstruktur” i Uppenbarelsebokens fjortonde kapitel representeras i den förste ängels budskap, och därmed blir den förste ängeln en ”fraktal” av de tre änglarna. De tre första kapitlen i Daniels bok representerar respektive den förste, den andre och den tredje ängels budskap, och Daniel kapitel ett innehåller samma ”trestegsstruktur” som representeras i de tre kapitlen, liksom hos de tre änglarna i förhållande till den förste ängeln.

Mannats trefaldiga underverk skulle ätas, och Daniel kapitel ett handlar om att äta. Daniel bestod kostprovet genom att välja grönsaker i stället för Babylons kost. Han prövades därefter med avseende på sitt utseende, och hans utseende frambringade en åtskillnad mellan hans anlete och anletet hos dem som åt Babylons mat. Den andre ängels budskap är kallelsen att skilja sig från Babylon under en skilsmässans historia där två klasser utvecklas och sedan manifesteras. Detta andra prov för Daniel ledde till Nebukadnessars tredje prov, vilket var det tredje provet i kapitel ett och förebildade provet med den gyllene bilden i kapitel tre, vilket syster White upprepade gånger identifierar som söndagslagen, som är den tredje ängels budskap. Daniel kapitel ett är en fraktal av de tre första kapitlen i Daniel, och dessa tre kapitel representerar de tre änglarna i Uppenbarelseboken fjorton, av vilka den förste ängeln och kapitel ett i Daniel båda är fraktaler av alla tre änglarna och alla tre kapitlen.

”Varje vecka under sin långa vistelse i öknen bevittnade israeliterna ett trefaldigt under, avsett att inpränta hos dem sabbatens helighet: en dubbel mängd manna föll på den sjätte dagen,

ingen på den sjunde, och den del som behövdes för sabbaten bevarades frisk och ren, medan den, om något sparades över vid någon annan tid, blev otjänlig till bruk.

”I de omständigheter som var förbundna med utgivandet av mannat har vi avgörande bevis för att sabbaten inte instiftades, såsom många hävdar, när lagen gavs på Sinai. Innan israeliterna kom till Sinai förstod de att sabbaten var bindande för dem. Genom att de varje fredag måste samla en dubbel portion manna som förberedelse för sabbaten, då inget skulle falla, inpräglades vilodagens heliga natur ständigt hos dem. Och när några av folket gick ut på sabbaten för att samla manna, frågade Herren: ’Hur länge skall ni vägra att hålla Mina bud och Mina lagar?’” Patriarker och profeter, 296.

Att samla in och äta mannat är en förebild för att Johannes i Uppenbarelsebokens tionde kapitel tar (samlar in) den lilla bokrullen ur ängeln hand och sedan äter den.

Och jag gick fram till ängeln och sade till honom: Ge mig den lilla boken. Och han sade till mig: Tag den och ät upp den; den skall göra din buk bitter, men i din mun skall den vara söt såsom honung. Uppenbarelseboken 10:9.

Johannes måste först gå till ängeln och be, sedan måste han ”ta” den lilla bokrullen, och därefter måste han ”äta” den. Johannes representerar de tre stegen hos den förste ängeln genom att gå till och be ängeln, följt av det andra steget att ta och det tredje att äta. Att samla och eller äta är det första av mannats tre prövningar, men det innehåller en fraktal av alla tre mannaprövningarna. Att samla och äta mannat är en förebild för Jeremia.

Dina ord blev funna, och jag åt dem; och ditt ord blev mitt hjärtas fröjd och glädje, ty jag är uppkallad efter ditt namn, HERRE, härskarornas Gud. Jeremia 15:16.

Hans ”ord blev funna” av Jeremia, som sökte och sedan bad om den lilla boken. Hans ord blev funnet när mannat samlades in. Att samla upp och äta mannat förebildar Heseziel, som åt den bok som gavs honom, och visar därigenom att vägra äta boken var att vara såsom det upproriska huset.

Men du, människobarn, hör vad jag säger till dig; var inte upprorisk såsom det upproriska huset. Öppna din mun och ät det som jag ger dig. Och när jag såg, se, en hand räcktes ut till mig; och se, i den var en bokrulle. Och han bredde ut den inför mig; och den var skriven utan och innan; och där var skrivet klagosånger, sorg och ve. Och han sade vidare till mig: Människobarn, ät det du finner; ät denna bokrulle och gå och tala till Israels hus.

Så öppnade jag min mun, och han lät mig äta den bokrullen. Och han sade till mig: Människobarn, låt din buk äta och fyll ditt inre med denna bokrulle som jag ger dig. Då åt jag den, och i min mun var den söt som honung. Heseziel 2:8–3:3.

Om Heseziel vägrade att äta den lilla bokrullen, skulle han vara i det upproriska huset, och den ”rulle” av den ”bok” som han skulle äta framställdes såsom ”klagosånger och jämmer och ve”, vilket representerar ett trefaldigt budskap i de sista dagarna. Det trefaldiga budskapet i de sista dagarna är de tre änglarnas budskap i Uppenbarelseboken fjorton, och den kontext i vilken Heseziel framställer dessa tre budskap är islams och det tredje veets kontext. De tre budskapen har ett alfa och ett omega, och det tredje är ”ve”, en främsta symbol för islam; därför måste alfet

stämma överens med omegat, och följaktligen representerar "klagosångerna" de klagosånger som började den 11 september med den sjunde basunens och det tredje veets ankomst, vilka gradvis skulle trappas upp ända in i de sju sista plågorna. Vid söndagslagens "jordbävning" i Uppenbarelseboken elva kommer det tredje veet snart, och inspirationen upplyser oss om att det orättfärdiga påbudet i Jesaja tio är denna söndagslag. Versen börjar med att uttala "ve" över dem som stiftar orättfärdiga förordningar.

Att äta mannat var det första av tre prov; det andra var "fördubblingen" på tillredelsedagen. Och vad förberedde de sig för? De förberedde sig för sabbatsprovet, vilket är den tredje ängels budskap.

Det trefaldiga miraklet var också det första, eller alfa-provet, av tio prov. Gud gav manna vid det första steget, därefter gav han en "dubbel" portion vid det andra steget, men ingen vid det tredje. Det tredje provet skiljer sig från de två första proven, ty det tredje är det avgörande provet. Dessa tre prov representerar alfa i en tiostegs prövningsprocess som leder till det första Kadesh.

Om ni rannsakar de olika teologerna, kommer ni att finna många förteckningar över de tio prövningar som når sin slutsats vid det första Kadesh. Nästan alla inbegriper Röda havet som en av de tio prövningarna, och somliga inbegriper historiska kännemärken före Röda havet under plågorna. De har alla fel.

Det första provet är mannat. Paulus identifierar övergången genom Röda havet som dopet.

Bröder, jag vill inte att ni skall vara okunniga om att våra fäder alla var under molnskyn och alla gick genom havet och alla blev döpta till Mose i molnskyn och i havet. 1 Korinthierbrevet 10:1, 2.

Mose är en förebild för Jesus, och Jesu dop utmärker en prövningsprocess, trefaldig till sin natur, som börjar med och betonar prövningen av aptiten. Korset förebildades av påskan i Egypten. När de kom ut på andra sidan Röda havet, uppstod Kristus som förstlingsoffer. När Han steg upp ur den vattniga graven genom Johannes Döparens hand, började Kristus (förstlingsoffret) en fyrtio dagar lång prövningsprocess. Sedan Han hade uppstått, såsom detta förebildades genom Hans dop, var det fyrtio dagar då Kristus umgicks med lärjungarna ansikte mot ansikte. Prövningsprocessen börjar efter övergången av Röda havet, lika visst som Kristus drevs av Anden ut i öknen så snart Han steg upp ur vattnet.

Det första provet för Kristus gällde aptiten, ty Himmelens Bröd tog upp sitt smorda verk just där Adam hade fallit. Det första provet efter Röda havet är det trefaldiga mannaprovet, som förebildar det trefaldiga provet på Himmelens Bröd. Kristi prövning började efter att Han kommit upp ur vattnet, därför måste också de tio proven börja "efter" att de kommit upp ur vattnet. Kristus ställdes då inför ett trefaldigt prov, satt i aptitens sammanhang, såsom det förebildades genom det trefaldiga provet med mannat, som började efter att Anden hade drivit det forntida Israel ut ur Egypten och in i öknen.

De andra förteckningar som framkastar antaganden om vilka uppror som representeras av de tio prövningar som kulminerar i Kadesh identifierar Arons uppror med guldkalven som en av dessa tio

prövningar, men de har fel.

Förargelsen med guldkalven representerar två prövningar. Den är ett väsentligt inslag i guldkalvens symbolik. Avgudadyrkan kom till uttryck när folket tänkte att Gud inte skulle se, och den följdes av Moses återkomst. Därefter gjorde folket ett val att förbli avgudadyrkare inför Guds fulla åsyn, såsom representerad av Mose.

I det tvåfaldigt tilltagande upproret ser vi en profetisk uppdelning bland stammarna, då Levi stam blev uteslutande avdelad för helgedomstjänsten; ty intill det upproret skulle helgedomstjänsten fullgöras av de förstfödda i varje stam. Så skulle det inte längre vara. Nu skulle den trogna Levi stam upprätthålla templet. ”Delning” eller åtskillnad i ’två’ är ett inslag i guldkalvens profetiska kännetecken.

Arons uppror var en förebild för Jerobeams uppror, den förste kungen över Israels nordrike. Jerobeam ”fördubblar” guldkalvarna och placerar en i Betel och en i Dan. Aron och Jerobeam representerar parallella historier, vilket är historien om vilddjurets bilda tillblivelse. Historien om vilddjurets bild fullbordas i två perioder, åtskilda av söndagslagen i Förenta staterna. Vilddjurets bild är en symbol för föreningen mellan kyrka och stat, vilken först upprättas i Förenta staterna och därefter i världen.

Det finns alltid en uppdelning förknippad med symbolerna för vilddjurets bild. För Aron var det leviternas avskiljande; för Jerobeam var det de tolv stammarnas uppdelning i två sydliga och tio nordliga stammar.

Symbolen för detta förhållande mellan kyrka och stat kallas av Johannes i Uppenbarelseboken för ”vilddjurets bild”. Arons och Jerobeams gyllene kalvar var bilder av ett vilddjur, och det vilddjur som de var bilder av är Babylon, ty det första riket i Bibelns profetia framställs som ett ”guld”-huvud i Daniel kapitel två. Vilddjurets bild representerar två prövningar, ty prövningen kommer först över jordens vilddjur — Förenta staterna — och sedan, i Uppenbarelsebokens trettonde kapitel, tvingar Förenta staterna världen att upprätta en bild åt vilddjuret. Den första prövningen gäller USA, sedan världen.

”När Amerika, den religiösa frihetens land, förenar sig med påvedömet för att tvinga samvetet och nödga människor att ära den falska sabbaten, kommer folken i varje land över hela jorden att ledas att följa hennes exempel.” Testimonies, volym 6, 18.

”Främmande nationer kommer att följa Förenta staternas exempel. Även om hon går i spetsen, kommer dock samma kris att drabba vårt folk i alla delar av världen.” Testimonies, volym 6, 395.

Revoluten med guldkalven är tvåfaldig och markerar två av de första nio prövningarna, vilka leder fram till den tionde och slutliga prövningen vid det första Kadesh. När Arons och Jerobeams uppror förs samman ”rad på rad”, finner man Aron, översteprästen, som representerar en kyrka, och Jerobeam, Israels kung, som representerar staten. Dessa två linjer tillsammans är en symbol för en förening mellan kyrka och stat. Jerobeams två altaren upprättades i Betel, (som betyder kyrka) och Dan (som betyder dom), och representerar tillsammans föreningen mellan kyrka och stat. Med

dessa utgångspunkter på plats skall vi nu börja identifiera de tio prövningarna.

De tio prövningarna är insatta i sabbatsvilans sammanhang (Hebréerna 3–4). De börjar med mannatets trefaldiga under och dess undervisning om sabbaten, och de slutar med den tionde prövningen, det första Kadesh. Detta första Kadesh är ”förbittringens dag i Skrifterna”, och Paulus placerar det slutliga upproret i sammanhanget av sabbatsprövningen. Alfa-prövningen var sabbaten, såsom den symboliseras genom mannat, och den tionde och omega-prövningen vid det första Kadesh var också sabbatsvilan. Alfa och Omega representerar alltid slutet tillsammans med början.

Därför, såsom den Helige Ande säger: I dag, om ni får höra hans röst, förhärda inte era hjärtan, såsom vid förbittringen, på frestelsens dag i öknen, där era fäder frestade mig, prövade mig och såg mina gärningar i fyrtio år. Därför var jag förtörnad på det släktet och sade: De far alltid vilse i sitt hjärta, och de har inte lärt känna mina vägar. Så svor jag i min vrede: De skall inte komma in i min vila.

Se till, bröder, att ingen av er har ett ont och otroget hjärta, så att han avfaller från den levande Guden. Förmana i stället varandra varje dag, så länge det heter i dag, för att ingen av er skall förhärdas genom syndens makt att bedra. Ty vi har blivit delaktiga av Kristus, om vi håller fast vid vår första tillförsikt orubbligt intill slutet;

Medan det sägs: I dag, om ni får höra hans röst, förhärda då inte era hjärtan, såsom vid förbittringen. Ty somliga, när de hade hört, väckte förbittring; dock inte alla som genom Mose hade dragit ut ur Egypten. Men vilka var det han var förtörnad på i fyrtio år? Var det inte dem som hade syndat, vilkas kroppar föll i öknen? Och vilka svor han att de inte skulle få komma in i hans vila, om inte dem som inte trodde? Så ser vi att de inte kunde komma in på grund av otro.

Låt oss därför frukta, så att ingen av er skall synas komma till korta, när ett löfte ännu står kvar om att få gå in i hans vila. Ty för oss har evangeliet förkunnats liksom för dem; men det ord som de fick höra blev dem inte till nytta, eftersom det inte var förenat med tro hos dem som hörde det.

Ty vi som har kommit till tro går in i vilan, såsom han har sagt: Så svor jag i min vrede: De skall inte komma in i min vila — fastän hans verk var fullbordade från världens grundläggning. Ty på ett ställe har han sagt om den sjunde dagen så: Och Gud vilade på den sjunde dagen från alla sina verk. Och på detta ställe åter: De skall inte komma in i min vila.

Eftersom det alltså återstår att några måste gå in där, och de som först fick det förkunnat inte gick in på grund av otro, bestämmer han åter en viss dag, när han säger genom David så lång tid därefter: I dag, såsom det sägs: I dag, om ni får höra hans röst, förhärda inte era hjärtan.

Ty om Jesus hade gett dem vila, skulle han därefter inte ha talat om en annan dag.

Alltså återstår en sabbatsvila för Guds folk. Ty den som har kommit in i hans vila har också själv fått vila från sina gärningar, såsom Gud från sina. Låt oss därför ivrigt sträva efter att komma in i den vilan, så att ingen faller efter samma exempel på otro. Hebreerbrevet 3:8–4:11.

På "förbittringens dag" förkastades Josuas och Kalebs budskap. Avsnittet grundar sig på en grupp som inte skall gå in, på grund av otro på ett budskap som de har hört. Budskapet framställs som "vila".

"De som är ovilliga att ge Herren trogen, innerlig, kärleksfull tjänst kommer inte att finna andlig vila, vare sig i detta liv eller i det tillkommande. 'Alltså finns det en sabbatsvila kvar för Guds folk.... Låt oss därför sträva efter att komma in i den vilan, så att ingen faller genom samma slags otro som de.' Den vila som här avses är nådens vila, som erhålls genom att följa föreskriften. 'Arbeta flitigt.'" Pacific Union Recorder, 7 november 1901.

"Vilan" är ett budskap som representeras av Josuas och Kalebs budskap. Paulus använder de sanningar som är förknippade med sjundagssabbaten som en symbol för "vilans" budskap, vilket förkastades av dem som var bestämda att dö i öknen.

Uttrycket: "I dag, om ni vill höra hans röst" är detsamma som Uppenbarelsebokens betoning på varje människa som hör Andens röst, vilket är att höra Andens budskap, vilket är den sena regnets budskap, vilket är budskapet om "vilan". Vid Kadesh ljöd den rösten, och upprorsmakarna utsåg en ny ledare för att föra dem tillbaka till Egypten. Historien om denna förbittring behandlas i Psalm 95 och av Paulus i Hebreerbrevet. Historien identifierar det forntida Israels misslyckande vid deras tionde prövning. Alfaprovets början i de tio prövningarna inleddes med mannats trefaldiga under, som representerar de tre änglarnas budskap, Guds lag, sabbatsvilan, Himmelens bröd, lydnad och dom — och den sista av de tio prövningarna var prövningen om "vilan". "Vilan" av nåd är, såsom syster White säger, symbolen för det sena regnet. Kadesh är en symbol för prövningen att antingen ta emot eller förkasta det sena regnets budskap, vilket framläggs "rad på rad".

Rad på rad är "vilan" den Helige Andes utgjutelse, framställd såsom det sena regnet. "Vilan" är också sjundagssabbaten, själva det sigill som sätts på de trogna under det sena regnets tid. "Vilan" är vidare den nåd som representerar den kraft som meddelas de ett hundra fyrtiofyra tusen, när deras synder för alltid utplånas. Denna nåd är inte endast den kraft som meddelas och som representerar helgelse, utan är också den nåd som skänker rättfärdiggörelse när Kristi blod används för att avlägsna den botfärdiga själens synder. Nådens "vila" är budskapet om Kristi rättfärdighet, en rättfärdighet som skänker nåden (kraften) att leva utan att synda, och den nåd som förvandlar en laodicé till en filadelfier. När den forna laodicén väl har förvandlats genom rättfärdiggörelsens nåd, vandrar hon såsom en filadelfier, genom nådens kraft, på den helgade stig som leder till förhålligande. "Vilan" är den tredje ängelns budskap, framställt såsom "rättfärdiggörelse genom tro i sanning". Då detta är fallet, pekade Kadesh på 1888.

Det första Kadesh identifierar budskapet om "vila", vilket är "evangeliets" budskap. Det eviga evangeliet är "Kristi verk i att införa en trefaldig prövningsprocess som utvecklar och därefter uppenbarar två klasser av tillbedjare." Budskapet om det eviga evangeliet om "vila" vid det första Kadesh representerar det eviga evangeliets trefaldiga budskap, vilket styrs av den Helige Andes trefaldiga verk, som överbevisar om synd, rättfärdighet och dom. Dessa tre steg är identiska med de tre prövningsstegen i mannaprovet!

De tio proven börjar med en trefaldig prövningsprocess som betonar Guds lag, sabbaten och människans ansvar att äta och tillgodogöra sig Guds budskap. Den första av de tio proven var trefaldig, liksom det tionde. Det första provet använder mannat som en symbol för Himmels bröd, vilket upphöjer sjundedagssabbaten. Det sista provet använder ”vila” som symbol för den avslutande prövningsprocessen under det sena regnet, vilken kulminerar i söndagslagen, där de som representerar Himmels bröd upphöjs såsom ett baner för sabbaten.

Början av de tio prövningarna liksom slutet av de tio prövningarna betonar sabbaten och det evangeliska budskap som är förbundet med sabbaten, vilket är den tredje ängels eviga evangelium. Det första Kadesh är omega i de tio prövningarna, därför måste alfa i de tio prövningarna äga samma kännetecken. Kadesh representerade år 1863, då Herren hade önskat fullborda sitt verk och föra sitt folk hem, men inträdet i det utlovade landet blev fördröjt.

”Genom att läsa följande skriftställen skall vi se hur Gud betraktade det forntida Israel:

”Ty Herren har utvalt Jakob åt sig, och Israel till sin dyrbara egendom.” Psalm 135:4.

”Ty du är ett heligt folk åt Herren, din Gud, och Herren har utvalt dig till att vara ett eget folk åt sig själv, framför alla de folk som finns på jorden.” 5 Moseboken 14:2.

”Ty du är ett heligt folk åt Herren, din Gud; Herren, din Gud, har utvalt dig till att vara ett särskilt folk åt sig själv, framför alla folk som finns på jordens yta. Det var inte därför att ni var talrikare än något annat folk som Herren fäste sin kärlek vid er och utvalde er; ty ni var de minsta av alla folk.” 5 Moseboken 7:6, 7.

”Ty hur skall det här kunna bli känt att jag och ditt folk har funnit nåd i dina ögon? Är det inte genom att du går med oss? Så skall vi vara avskilda, jag och ditt folk, från alla folk som finns på jordens yta.” 2 Moseboken 33:16.

”Hur ofta gjorde inte det forntida Israel uppror, och hur ofta hemsöktes de av domar och blev tusentals slagna, därför att de inte ville hörsamma Guds bud, han som hade utvalt dem! Guds Israel i dessa sista dagar är i ständig fara att blanda sig med världen och förlora alla kännetecken på att vara Guds utvalda folk. Läs åter Titus 2:13–15. Här förs vi fram till de sista dagarna, då Gud renar åt sig ett egendomsfolk. Skall vi förarga honom såsom det forntida Israel gjorde? Skall vi dra hans vrede över oss genom att avfalla från honom och blanda oss med världen och följa de omgivande folkens styggelser?” Testimonies, band 1, 282, 283.

Syster White frågar: ”Skall vi väcka hans vrede såsom forntida Israel gjorde?” Vi väcker hans vrede genom att blanda oss med världen, vilken symboliseras av Egypten, just den plats som upprorsmännen vid Kadesh sökte en ledare för att föra dem tillbaka till. År 1863 framställs genom inspirationen längtan att återvända till Egypten och valet av en ny ledare såsom en önskan att vara förenad med världen.

Det avsnitt som vi nu betraktar föregicks av syster Whites kommentar om att det gamla Israel inte gick in i vilan. I sammanhanget av deras ständiga uppror framhöll hon de verser som visar hur Gud önskade förhålla sig till sin brud, men hans brud vägrade. Följande avsnitt leder in i det vi just läste.

I det avsnitt hon återger står det: ”Gud krävde att hans folk skulle förtrösta endast på honom. Han önskade inte att de skulle få hjälp från dem som inte tjänade honom.” År 1863 ingick den laodiceiska millerit-adventismen en allians med Förenta staternas regering för att få hjälp i sina ansträngningar att förhindra att deras unga män blev inkallade till det dödligaste kriget i Amerikas historia.

Här läser vi de varningar som Gud gav det forntida Israel. Det var inte Hans goda vilja att de skulle vandra så länge i öknen; Han skulle omedelbart ha fört dem till det utlovade landet, om de hade underordnat sig och med glädje låtit sig ledas av Honom; men eftersom de så ofta bedrövade Honom i öknen, svor Han i Sin vrede att de inte skulle få komma in i Hans vila, utom de två som helhjärtat följde Honom. Gud fordrade att Hans folk skulle förtrösta endast på Honom. Han önskade inte att de skulle ta emot hjälp från dem som inte tjänade Honom.

”Läs vänligen Esra 4:1–5: ’När Juda och Benjamins fiender hörde att de som återvänt från fångenskapen byggde templet åt Herren, Israels Gud, kom de till Serubbabel och till huvudmännen för fäderneshusen och sade till dem: Låt oss bygga med er, ty vi söker er Gud liksom ni, och åt honom har vi offrat sedan den tid då Esarhaddon, Assyriens kung, lät föra oss hit upp. Men Serubbabel och Jesua och de övriga huvudmännen för Israels fäderneshus sade till dem: Ni har ingen del med oss i att bygga ett hus åt vår Gud, utan vi själva skall tillsammans bygga åt Herren, Israels Gud, såsom kung Koresh, Persiens kung, har befallt oss. Då försvagade folket i landet Judas folks händer och skrämde dem från att bygga, och de lejde rådgivare mot dem för att göra deras plan om intet.’”

”Esra 8:21–23: ’Då utlyste jag där, vid Ahavas flod, en fasta, för att vi skulle ödmjuka oss inför vår Gud och av honom söka en rätt väg för oss och våra små barn och för all vår egendom. Ty jag skämdes för att begära av kungen en skara soldater och ryttare till hjälp mot fienden på vägen; eftersom vi hade talat till kungen och sagt: Vår Guds hand är över alla dem till deras bästa som söker honom, men hans makt och hans vrede är emot alla dem som överger honom. Så fastade vi och bad vår Gud om detta, och han bönhörde oss.’”

Profeten och dessa fäder betraktade inte landets folk som den sanne Gudens tillbedjare, och fastän dessa bekände vänskap och önskade hjälpa dem, vågade de inte förena sig med dem i något som rörde Hans tillbedjan. När de drog upp till Jerusalem för att bygga Guds tempel och återupprätta Hans gudstjänst, ville de inte be kungen om hjälp för att få bistånd på vägen, utan sökte genom fasta och bön Herren om hjälp. De trodde att Gud skulle försvara och låta sina tjänare ha framgång i deras ansträngningar att tjäna Honom. Alltings Skapare behöver inte sina fienders hjälp för att upprätta sin tillbedjan. Han begär inte ogudaktighetens offer och tar inte heller emot deras offergåvor som har andra gudar inför Herren.

”Vi hör ofta anmärkningen: ’Ni är alltför exklusiva.’ Som folk skulle vi göra vilket offer som helst för att frälsa själar eller leda dem till sanningen. Men att förena oss med dem, att älska de ting som de älskar och att ha vänskap med världen, det vågar vi inte, ty då skulle vi komma i fiendskap med Gud.” Testimonies, volym 1, 281, 282.

Syster White säger, i samband med sin kommentar till upproret vid Kadesh: ”Alltings Skapare behöver inte sina fienders hjälp för att upprätta sin tillbedjan. Han begär inte ogudaktighetens offer

och tar inte emot gåvorna från dem som har andra gudar inför Herren.” År 1863 blev den laodiceiska milleritadventistiska rörelsen en kyrka och ingick en allians med den makt som skulle genomdriva söndagstillbedjan över nationen och därefter över världen.

I nästa artikel kommer vi att fortsätta våra överväganden om de profetiska linjer som leder fram till 1863, vilket är slutstenen på den profetiska perioden från 1844 till 1863.

Det som har varit är det som skall komma, och det som har skett är det som skall ske; det finns ingenting nytt under solen. Finns det något varom man kan säga: Se, detta är nytt? Det har redan funnits i forna tider, före oss. Jag vet att allt vad Gud gör skall bestå för evigt; ingenting kan läggas därtill, och ingenting kan tagas därifrån; och Gud gör så, för att människorna skall frukta inför honom. Det som har varit är nu; och det som skall komma har redan varit; och Gud söker det förgångna åter. Predikaren 1:9, 10; 3:14, 15.